

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.322 van 21 september 1999
in de zaak A. 83.861/XII-2035.**

In zake : Luc SCHELLENS,
die woonplaats kiest bij
advocaten L. DEHOND, Chr. VAN CASTEREN en
K. DENOO,
kantoor houdende te AARSCHOT,
Brouwerijstraat 1/1 & 5

tegen :

de stad AARSCHOT.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Luc SCHELLENS
op 30 april 1999 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van
25 februari 1999 van de gemeenteraad van AARSCHOT
waarbij hij bij tuchtmaatregel wordt afgedankt als lid
van de vrijwillige brandweerdienst van AARSCHOT;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de
vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 16 juli 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 september
1999;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
J. DANCKAERTS die, loco advocaten L. DEHOND, Chr. VAN
CASTEREN en K. DENOO verschijnt voor verzoeker, en van
advocaat B. VAN TONGELEN, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur
B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak
kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is brandweerman bij de vrijwillige
brandweerdienst van de stad Aarschot.

1.2. Op 6 januari 1999 stelt de officier-
dienstchef van de brandweerdienst lastens verzoeker een
tuchtverslag op dat hij aan de burgemeester richt. Dat
tuchtverslag luidt als volgt :

"Reeds tweemaal verscheen brandweerman Luc Schellens onder invloed op de brandweerkazerne. Een eerste voorval situeert zich op de algemene vergadering van 06/10/1998. Bij de evaluatie van de watersnood werd de opmerking gemaakt dat een krantenfoto van twee brandweerlieden in een horecazaak met een pint bier voor hun neus echt niet kan. Zeker niet toen de hulpdiensten onder vuur lagen betreffende hun organisatie en hun werkijver. Deze opmerking werd in alle sereniteit aan de betrokkenen (Luc Schellens en Kurt Verbiest) duidelijk gemaakt, zonder verdere opmerkingen vanwege de dienstchef. Reeds eerder had Luc Schellens al agressief gereageerd op een eerder item van de vergadering. Bij deze laatste opmerking gedroeg hij zich zeer kwaad en maakte hij mij het verwijt 'al dezelfde te zijn als die andere ouwe',

waarmee hij de vorige commandant bedoelde. Meerdere personen bevestigden mijn vermoeden dat Luc Schellens in dronken toestand verkeerde. Tevens wilde hij steeds het laatste woord voeren.

Een tweede voorval deed zich voor op een interventie dd. 19/10/1998, waarbij ook sergeant Jan Schellens dronken was. Sergeant Verbinen maakte mij hierop attent tijdens deze interventie. Als ploeg-overste gaf hij Luc Schellens het bevel, gezien zijn bedenkelijke toestand, zich niet naar boven te begeven. Zowel hij als sergeant Jan Schellens weigerden dit en negeerde zijn bevel.

Regelmatig wordt gewezen op het feit dat men niet dronken op een interventie mag of kan verschijnen en dat hiertoe maatregelen worden genomen indien dit wel gebeurt. Beiden waren dus duidelijk vooraf verwittigd.

Aldus samengevat wordt brandweerman Luc Schellens volgende feiten ten laste gelegd :

- onbeschoft gedrag en gebrek aan respect tegenover de officier-dienstchef;
- negeren van de bevelen van een meerdere;

Dit kan samengevat worden onder de term 'kennelijk wangedrag', zoals vermeld in het organiek reglement (art. 22).

Ik stel voor, mijnheer de burgemeester, dat u de betrokkene oproept voor verhoor en een gepaste tuchtstraf voorstelt aan de Gemeenteraad";

Bij het tuchtverslag is een verslag van 19 oktober 1998 van sergeant Raphaël Verbinen gevoegd over het voorval met verzoeker en diens vader Jan Schellens tijdens de nachtelijke interventie te Betekom.

1.3. Met een aangetekende brief van 8 januari 1999 stelt de burgemeester verzoeker ervan in kennis dat te zijnen laste een tuchtdossier is samengesteld en dat het opleggen van een tuchtstraf wordt overwogen. De burgemeester roept verzoeker op om op 29 januari 1999 door hem te worden gehoord over de volgende tenlasteleggingen :

- onbeschoft gedrag en gebrek aan respect tegenover de officier-dienstchef en
- negeren van de bevelen van een meerdere.

op 6 oktober 1998 op de algemene vergadering en op 19 oktober 1998 tijdens een interventie.

1.4. Van het verhoor van verzoeker door de burgemeester wordt een proces-verbaal opgesteld dat door verzoeker wordt ondertekend.

1.5. Op 8 februari 1999 beslist de burgemeester aan de gemeenteraad voor te stellen verzoeker bij tuchtmaatregel af te danken.

Het voorstel van de burgemeester berust op de volgende aanhalingen en overwegingen :

"Gelet op het tuchtverslag d.d. 6 januari 1999, opgesteld door brandweercommandant LAMBRECHTS;
(...)

Gelet op de hoorzitting van 29 januari 1999 waar betrokkene werd gehoord evenals zijn raadsman, meester Luc DEHOND;

Overwegende dat de tegen de betrokkene ingeroepen feiten en tekortkomingen als bewezen voorkomen en voldoende ernstig zijn;

Dat tijdens een daadwerkelijke interventie bij een brand de betrokkene onder invloed van drank verscheen en bevelen van zijn korpsoverste negeerde;

Dat het vanzelfsprekend geen betoog behoeft dat het totaal onaanvaardbaar is voor een brandweerman dat hij bij oefeningen of laat staan bij daadwerkelijke interventie onder invloed van drank verschijnt en deelneemt aan de interventie;

Dat door dergelijke houding aan te nemen niet alleen de eigen veiligheid maar ook deze van zijn collega's het materieel en de bevolking ernstig in gevaar wordt gebracht, gezien de inschatting van de eventuele risico's niet meer op correcte manier kan gebeuren;

Dat daarenboven tijdens de overstromingsramp in september 1998 een foto van betrokkene in de krant verscheen waarbij hij in uniform aanwezig was in een café met een pint bier voor de neus, hetgeen felle reacties bij de bevolking heeft uitgelokt, temeer daar de hulpdiensten op dat ogenblik reeds onder vuur lagen betreffende hun organisatie en hun werkkijver;

Dat één en ander aan betrokkene werd duidelijk gemaakt op een vergadering van 6 oktober 1998, op welke vergadering betrokkene zeer agressief reageerde en opnieuw duidelijk onder invloed van drank verkeerde;

Dat in het korps regelmatig wordt gewezen op het feit dat men op een oefening of interventie niet dronken of geïntoxiceerd kan verschijnen gelet op de risico's verbonden aan een vrijwilligerskorps van brandweerlieden;

Dat betrokkene deze richtlijnen negeert met alle gevolgen vandien : negeren van bevelen van korps-

oversten en verbale agressie ten opzichte van de medeleden van het korps en van de oversten;

Dat betrokkene bovendien de ernst van de hem ten laste gelegde feiten niet wil inzien nu hij in zijn verweer stelt dat het bevel van een sergeant tijdens de brand van 19 oktober 1998 slechts een raadgeving was en geen bevel;

Dat hierdoor wordt aangetoond dat betrokkene eveneens problemen heeft met de tucht en de discipline en blijkbaar moeilijk kan aanvaarden dat hem bevelen worden gegeven die hij dient uit te voeren zonder verdere commentaar of discussie;

Dat een brandweerkorps met alle risicovolle opdrachten die het te vervullen heeft dergelijke leden niet kan dulden wegens hun onbetrouwbaarheid, hun gebrek aan motivatie en aan discipline en tucht;

Dat uitdrukkelijk verwezen wordt naar artikel 22, 5° van het reglement inzake de organisatie van de vrijwilligersbrandweerdienst te Aarschot waarin wordt gesteld dat de afdanking door de gemeenteraad kan worden uitgesproken wegens kennelijk wangedrag en miskenning van de tucht;

Dat het geen twijfel lijdt dat betrokkene zich zowel aan het een als het andere heeft schuldig gemaakt;

Dat om al deze redenen als tuchtstraf de afdanking moet worden voorgesteld;

Gelet op de artikelen 22 en 33 t/m 39 van het Reglement voor de organisatie van de gemeentelijke vrijwilligersbrandweerdienst te Aarschot;".

1.6. Met een aangetekende brief van 9 februari 1999 betekent de burgemeester zijn voorstel aan verzoeker. Hij nodigt verzoeker tevens uit om zich op 25 februari 1999 voor de gemeenteraad tegen dat voorstel te verdedigen.

1.7. Op 25 februari 1999 wordt verzoeker door de gemeenteraad gehoord. Van dat verhoor wordt een proces-verbaal opgesteld dat door de verzoeker wordt ondertekend.

1.8. De gemeenteraad beslist dezelfde dag nog verzoeker bij tuchtmaatregel af te danken.

Deze beslissing die het voorwerp uitmaakt van de onderhavige vordering berust op de volgende aanhalingen en overwegingen :

"Gelet op het bijgevoegde Besluit van de Burgemeester van 8 februari 1999 houdende gemotiveerd voorstel van de Burgemeester aan de Gemeenteraad om derhalve aan de heer Luc SCHELLENS, brandweerman bij de gemeentelijke vrijwilligersbrandweerdienst van Aarschot, volgende tuchtstraf op te leggen, m.n. de afdanking;

Gelet op het verhoor dat op 25 februari 1999 in besloten/openbare zitting plaats vond;

Overwegende dat zowel uit de stukken van het tuchtdossier als uit het verhoor blijkt dat de feiten zich hebben voorgedaan zoals omschreven in het tuchtverslag van 6 januari 1999, opgesteld door de officier-dienstchef;

Overwegende dat voor geen enkele van de ten laste gelegde tekortkomingen reeds een tuchtstraf werd uitgesproken;

Overwegende dat uit de ten laste gelegde feiten blijkt dat de betrokkene zijn taak niet op correcte wijze uitoefent, en de waardigheid van het ambt in het gedrang brengt;

Gelet op het feit dat het treffen van een tuchtmaatregel noodzakelijk wordt geacht;

Gelet op de artikelen 22 en 33 t/m 39 van het Reglement voor de organisatie van de gemeentelijke vrijwilligersbrandweerdienst van Aarschot;

Gelet op de stembrieven die aan de aanwezige leden van de Gemeenteraad werden bezorgd, waarbij hen de keuze wordt gelaten voor de toepassing van :

- geen tuchtstraf;
- terechtwijzing, berisping, schorsing voor de duur van maximum één maand, afdanking;

Gelet op de geheime stemming met volgend stemresultaat :

- aantal uitgedeelde stembiljetten : 27
- aantal blanco stemmen :-
- aantal ongeldige stemmen :-

- aantal stemmen voor toekenning van de tuchtstraf :
 - 16 stemmen voor afdanking
 - 1 stem voor terechtwijzing
 - 10 stemmen tegen tuchtstraf;".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige

middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurs-handelingen doordat het bestreden besluit als "enige motivering" verwijst naar het niet op correcte wijze uitoefenen van zijn taak en het in gedrang brengen van de waardigheid van het ambt terwijl er niet wordt aangegeven welke feiten precies in aanmerking zijn genomen, hoe zij voor bewezen gehouden zijn kunnen worden, welke tenlasteleggingen op die feiten gebaseerd zijn en waarom hem de zwaarste tuchtstraf opgelegd is en terwijl de loutere verwijzing naar het voorstel van de burgemeester niet volstaat;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen uiteenzet dat het bestreden gemeenteraadsbesluit enerzijds verwijst naar het gemotiveerd en te gelegener tijd aan verzoeker ter kennis gebracht voorstel van de burgemeester waarin de feiten en de toepasselijke reglementering vermeld zijn en waarin uiteengezet wordt waarom de afdanking gerechtvaardigd is en dat het anderzijds ook zelf nog eens duidelijk uiteenzet waarom een tuchtmaatregel noodzakelijk is terwijl er over de sanctie geheim gestemd is; dat zij daaraan toevoegt dat uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de redenen van zijn afdanking goed kende en dat hij dus in staat is geweest uit te maken of het zinvol was zich ertegen te verweren;

3.1.3. Overwegende dat het bestreden gemeenteraadsbesluit verwijst naar het schriftelijk geformuleerd en gemotiveerd voorstel van de burgemeester; dat aldus de

gemeenteraad zich de motivering van het voorstel van de burgemeester eigen gemaakt heeft en dat verzoeker, aan wie ook het voorstel van de burgemeester ter kennis gebracht is, niet kan aanvoeren dat hij die motivering niet kende;

Overwegende dat het tuchtbesluit, gelezen samen met het voorstel van de burgemeester, duidelijk aantoonde welke feiten het bestuur tegen verzoeker ingebracht heeft en op basis waarvan die feiten voor bewezen gehouden zijn; dat uit dezelfde stukken ook blijkt dat de verwerende partij die feiten, vertaald naar het tuchtrechtelijk vlak, heeft opgevat als het bewijs dat verzoekers houding een gevaar oplevert voor zijn eigen veiligheid en die van de collega's en de bevolking, als het bewijs van het feit dat verzoeker het moeilijk heeft met tucht en discipline en dat hij moeilijk bevelen kan aanvaarden waardoor hij tekort gekomen is aan zijn beroepsplichten en de waardigheid van het ambt in het gedrang gebracht heeft hetgeen een tuchtsanctie rechtvaardigt; dat het eerste middel niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel en van zijn rechten van verdediging en dat hij wijst op het bestaan van machtsafwending; dat hij in dat verband betoogt dat de burgemeester noch de gemeenteraad op zijn verweer geantwoord hebben of een onderzoek aan de zaak hebben gewijd en dat de tuchtvervolgning steunt op feiten die pas maanden nadien in een tuchtverslag van de officier-dienstchef vermeld zijn en die nooit degelijk onderzocht zijn, wat bewijst dat de verwerende partij, zeker nu zij geconfronteerd werd met het feit dat hij de feiten ontkende, onzorgvuldig te werk is gegaan zowel bij de feitenvinding als bij de beoordeling van die feiten; dat hij van oordeel is dat de verwerende partij, door zo te handelen, het vermoeden van onschuld

waarvan hij geniet heeft miskend en dat de gemeenteraad het verhoor als een zuivere procedurevorm heeft opgevat omdat de te nemen beslissing op voorhand reeds vaststond; dat volgens hem machtsafwending ook nog bewezen wordt door het feit dat op dezelfde zitting drie brandweerlieden, van dezelfde politieke strekking, afgedankt zijn terwijl onmiddellijk tien andere in dienst genomen zijn;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat zij de getuigenis van de bij de feiten aanwezige personen en de verklaringen van de hiërarchische meerderen geplaatst heeft tegenover de loutere ontkenning of de bijzondere interpretatie van verzoeker; dat zij inzonderheid stelt dat hetzij de officier-dienstchef hetzij sergeant Verbinen aanwezig waren toen de voorvallen, die aanleiding waren voor het opstarten van het tuchtdossier, zich voordeden en dat om die reden aan de verklaring van die getuigen een groot gewicht is gegeven; dat zij besluit dat verzoeker het alcohol-misbruik op 6 en 19 oktober 1998 zelfs niet betwist, maar er alleen de gevolgen tracht van te minimaliseren;

3.2.3. Overwegende dat, in acht genomen het dossier waarover de Raad van State thans beschikt, het duidelijk is dat de verwerende partij over voldoende gegevens beschikte om de ten laste gelegde feiten voor bewezen te kunnen houden; dat haar dus geen onzorgvuldig optreden kan verweten worden; dat het feit dat de beslissing van de gemeenteraad steunt op een formeel voorstel van de burgemeester -dat trouwens maar geformuleerd is nadat verzoeker zich heeft kunnen verdedigen- zeker geen inbreuk op de rechten van verdediging inhoudt, maar dat het hem integendeel in de mogelijkheid gesteld heeft zich zeer concreet voor de gemeenteraad te verdedigen; dat de verwijzing naar nog andere afzettingsbesluiten die de gemeenteraad dezelfde dag zou genomen hebben geenszins aantoon dat de gemeenteraad het vermoeden van

onschuld naast zich neer zou gelegd hebben en dat die bemerking zeker niet volstaat om tot het bestaan van machtsafwending te besluiten; dat het middel niet ernstig is;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker in het derde middel aanvoert dat het afzettingsbesluit de rechte vereiste feitelijke grondslag ontbeert en dat de algemene regels van de bewijsvoering geschonden zijn; dat hij van oordeel is dat de feiten die hem ten laste gelegd zijn niet bewezen zijn, dat een aantal feiten niet bestaan en dat andere totaal verkeerd geïnterpreteerd worden; dat hij uiteenzet wat volgt: de publicatie van een foto terwijl hij bier aan het drinken was wordt door de dienstchef aangegrepen om het gebrek aan ijver in het korps te bewijzen, maar die foto is genomen toen hij reeds meer dan twaalf uur aan het werk was, de foto bewijst trouwens niet dat de pint van hem was, en de foto is geenszins denigrerend voor het korps; dat hij mogelijk tegen de officier-dienstchef gespierde taal gebezigd heeft door hem te vergelijken met "die oude" is een praktijk die niet ongewoon is in het korps; de gebeurtenissen van 19 oktober 1998 -ter gelegenheid van de brand in café 'De Pomp'- worden verkeerd voorgesteld in die zin dat sergeant Verbinnen hem, toen hij tegen hem zegde niet in de brandende woning naar boven te gaan, geen bevel heeft gegeven maar alleen een goede raad; het is niet te begrijpen dat, wanneer aan de inbreuken zo zwaar wordt getild dat er een afzetting moet voorgesteld worden, er meer dan twee en een halve maand wordt gewacht met het opmaken van een tuchtverslag; er is bij de redactie van het voorstel door de burgemeester en bij het bestreden besluit rekening gehouden met feiten die hem niet als tuchtfeit ter kennis waren gebracht, met name het verschijnen op een interventie onder invloed van de drank;

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij verwijst naar de stukken van het dossier die volgens haar aantonen dat de tenlasteleggingen duidelijk omschreven zijn; dat inzonderheid wat de gepubliceerde foto van verzoeker betreft, zij erop wijst dat die foto in het dossier opgenomen is als de illustratie van het feit dat verzoeker geen gezag aanvaardt en dat het, zoals blijkt uit het tuchtverslag, veeleer de reactie van verzoeker op de opmerkingen van de officier-dienstchef is die de reden is geweest om de tuchtstraf op te leggen; dat zij voorts van oordeel is dat verzoeker uitgenodigd is om zich te verdedigen over concrete feiten die tuchtrechtelijk strafbaar zijn en dat de beslissing genomen is na een evaluatie en een afweging van de beschikbare gegevens;

3.3.3. Overwegende dat het middel niet ernstig is om volgende redenen :

- blijkens het strafvoorstel van de burgemeester en het bestreden gemeenteraadsbesluit is aan verzoeker niet verweten dat hij 's nachts in een café gefotografeerd is, maar wel dat hij tijdens de evaluatievergadering van 6 oktober 1998 in dronken toestand onbeschoft en agressief heeft gereageerd op de kritiek die de officier-dienstchef tot hem richtte; het hanteren van onbeleefde taal tegen een dienstchef maakt een tuchtvergrijp uit;
- nopens het optreden van verzoeker tijdens en na de interventie van 19 oktober 1998 bestaat een verslag van de bevelhebber waarin verwezen wordt naar verklaringen van de personen die de gebeurtenissen uit de eerste hand hebben meegemaakt en naar gebeurtenissen die de bevelhebber persoonlijk heeft beleefd; verzoeker toont niet aan welk belang de dienstchef, sergeant Verbinnen en de brandweermannen die terzake een verklaring afgelegd hebben erbij zouden gehad hebben om hem in een slecht

daglicht te plaatsen; er is dan ook geen reden om aan die verklaringen te twijfelen;

- dat de brandweercommandant er meer dan twee maanden over gedaan heeft om een relatief eenvoudig tuchtverslag op te maken is wel zonderling; het maakt het bewijs van concrete feiten moeilijker omdat nuances met het verloop van de tijd vervagen maar het doet op zich niets af aan de ernst van de vastgestelde tuchtinbreuken;

- het tuchtverslag van de officier-dienstchef maakt duidelijk melding van verzoekers dronkenschap op het ogenblik dat de hem ten laste gelegde feiten gebeurd zijn; verzoeker kende dat verslag en wist dus duidelijk dat het element "dronkenschap" bij de zaak betrokken was; daarenboven heeft verzoeker, bij de kennisneming van het strafvoorstel van de burgemeester, kunnen lezen dat de dronkenschap hem tuchtrechtelijk verweten werd, maar hij heeft nagelaten zich dienaangaande ten overstaan van de gemeenteraad te verdedigen;

3.4.1. Overwegende dat verzoeker in het vierde middel de schending aanvoert van het onpartijdigheidsbeginsel doordat de burgemeester, na eerst ten overstaan van de gemeenteraad een voorstel van tuchtstraf geformuleerd te hebben, toch nog aan de beraadslaging in de gemeenteraad deelgenomen heeft en doordat de burgemeester zelfs rechtstreeks betrokken was bij een incident dat aanleiding is geweest om zijn neef uit het brandweerkorps te verwijderen; dat hij, ten bewijze van de partijdigheid van de burgemeester, er ook op wijst de burgemeester, in de bewoordingen die hij in zijn voorstel aan de gemeenteraad heeft gebruikt, "verder gaat" dan het verslag van de dienstchef;

3.4.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het bestreden besluit tot stand gekomen is op de wijze die door het gemeentelijk brandweerreglement voorgeschreven is en dat er van partijdigheid geen

sprake kan zijn omdat de gemeenteraad geheim gestemd heeft na verzoeker gehoord te hebben;

3.4.3. Overwegende dat de Raad van State vaststelt dat de tuchtprocedure gevoerd is overeenkomstig het bepaalde in artikel 88 van de nieuwe gemeentewet en in artikel 37 van het reglement van organisatie van de gemeentelijke brandweer in die zin dat de burgemeester de voorzitter is van de gemeenteraad en dat een afdankingsbesluit door de gemeenteraad uitgesproken wordt op voorstel van de burgemeester;

Overwegende dat, op gevaar af het reglementair opgezette systeem te ontwrichten, het redigeren van een voorstel aan de gemeenteraad niet kan betekenen dat de burgemeester er zich altijd moet van onthouden aan de vergadering van de gemeenteraad deel te nemen; dat zulks enkel het geval is wanneer de burgemeester zelf inhoudelijk bij de zaak betrokken is of wanneer er rond de zaak een sfeer geschapen is die maakt dat de burgemeester niet meer in staat kan worden geacht nog met de vereiste objectiviteit zijn ambtsbevoegdheden te vervullen; dat zulks te dezen in geen geval blijkt; dat het middel niet ernstig is;

3.5.1. Overwegende dat verzoeker in het vijfde middel de schending van het evenredigheidsbeginsel aanvoert doordat hij gestraft is met de afdanking terwijl hij gedurende 23 jaar dienst zelfs geen verwittiging heeft gekregen;

3.5.2. Overwegende dat de verwerende partij wijst op de marginale toetsingsbevoegdheid waarover de Raad van State ter zake beschikt, terwijl er in het onderhavig geval geen kennelijke onredelijkheid in haar optreden vastgesteld kan worden;

3.5.3. Overwegende dat, wat de evenredigheid tussen de aangehouden tenlastelegging en de opgelegde tuchtstraf betreft, de Raad van State enkel over een marginale toetsingsbevoegdheid beschikt;

Overwegende dat relevant verwezen kan worden naar artikel 35 van het gemeentelijk brandweerreglement, waarin de vier tuchtstraffen worden opgesomd die aan vrijwillige brandweerlieden opgelegd kunnen worden en waarvan de twee zwaarste zijn de schorsing voor de duur van maximum één maand en de afzetting; dat het bestuur op dat vlak dus over weinig speelruimte beschikt;

Overwegende dat het in een brandweerkorps, waar discipline en loyale samenwerking van het grootste belang zijn om de gevaarlijke opdrachten behoorlijk te laten verlopen, onaanvaardbaar is dat iemand bevelen negeert en dat hij de officier-dienstchef met gebrek aan respect bejegt; dat een bestuur niet kennelijk onredelijk handelt wanneer het een brandweerman, die zo handelt en die daarenboven in dronken toestand aan een interventie deelneemt, eerder uit de dienst verwijdt dan hem een schorsing van slechts één maand op te leggen; dat daarbij de vraag of die persoon reeds vroeger blijken van onbehoorlijk gedrag heeft vertoond van geen belang is; dat het middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat geen van de ingeroepen annulatiemiddelen ernstig zijn; dat de vordering tot schorsing om die reden afgewezen wordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig september 1900 negenennegentig, door :

de HH.	A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
		staatraad,
	W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

A. VANDENDRIESSCHE.